

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

În dreptul luxemburghez, există diferite măsuri de protejare a drepturilor părților înainte de încheierea unui proces în care se judecă fondul acțiunii și în urma căruia instanța va pronunța o hotărâre definitivă cu privire la pretențiile părților.

Putem întâlni următoarele măsuri:

Măsurile adoptate de instanță fără dezbateri contradictorii. În această situație, magistratul este sesizat printr-o cerere ex parte de către partea care solicită adoptarea de măsuri provizorii sau de conservare și se pronunță pe baza informațiilor prezentate de una dintre părți;

Măsurile adoptate de instanță după o dezbateri contradictorie. În această situație, instanța va pronunța o hotărâre doar după desfășurarea unei ședințe publice (sau uneori după audierea în camera de consiliu), în cursul căreia părțile au posibilitatea de a-și susține punctele de vedere. Părțile sunt convocate prin cerere de chemare în judecată (transmisă de un executor judecătoresc) sau de către grefă, în funcție de procedurile prevăzute de lege.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

În toate situațiile de urgență, instanța care se pronunță prin ordonanță președințială poate dispune orice măsură provizorie care nu poate întâmpina obiecțiuni serioase sau care este justificată de existența unui litigiu.

Instanța se poate pronunța totodată cu privire la dificultățile privind executarea propriilor ordonanțe.

De asemenea, aceasta poate dispune cu titlu provizoriu măsurile asigurătorii sau corective care se impun, fie pentru a preveni un prejudiciu iminent, fie pentru a pune capăt unei situații în mod manifest ilicită.

2.1 Procedura

Se depune o cerere de chemare în judecată pentru o ședință de judecată care se va desfășura într-o zi și la o oră alocate pronunțării de ordonanțe președințiale.

În cazul în care, cu toate acestea, situația impune celeritate, președintele sau judecătorul care îi ține locul poate permite citarea părții la o anumită oră, chiar și în zilele de sărbătoare sau în general nelucrătoare, în instanță sau la domiciliu cu ușile deschise.

În situațiile de urgență, președintele tribunalului districtual, sau judecătorul care îi ține locul, poate dispune prin ordonanță președințială orice măsură care nu întâmpină obiecțiuni serioase sau care este justificată de existența unui litigiu. De asemenea, acesta se poate pronunța cu privire la dificultățile referitoare la executarea unei hotărâri sau a unui alt titlu executoriu. Atunci când dificultățile referitoare la executarea unui titlu sau a unei hotărâri fac obiectul unei ordonanțe președințiale, instanța competentă este cea din locul în care trebuie executate acestea.

Președintele sau judecătorul care îi ține locul pot să dispună prin ordonanță președințială măsurile asigurătorii sau corective necesare, fie pentru a preveni un prejudiciu iminent, fie pentru a pune capăt unei situații în mod manifest ilicite. Pentru a preveni pierderea probelor, acesta poate dispune măsurile de cercetare judecătorească pe care le consideră utile, inclusiv audierea martorilor.

Există numeroase dispoziții legale specifice cu privire la măsurile provizorii sau asigurătorii care se aplică în anumite domenii (de exemplu, în materie de contracte de închiriere, de indiviziune, de coproprietate, de succesiune, de regimuri matrimoniale etc...). Normele specifice privind competența rezultă în mod normal din textul de lege care permite instanței să adopte o măsură provizorie. Nu există norme generale privind competența, cu excepția faptului că în mod obișnuit competența pentru adoptarea de măsuri provizorii îi este atribuită președintelui instanței investite cu fondul litigiului.

În cazul în care nu este prevăzută o procedură specială, partea care solicită adoptarea unei măsuri provizorii trebuie să se adreseze instanței cu competență pentru ordonanțele președințiale. În funcție de valoarea litigiului, aceasta trebuie să se adreseze fie judecătorului de pace (pentru sume mai mari de 15 000 EUR), fie instanței cu competență pentru ordonanțele președințiale de pe lângă tribunalul districtual. Aceste instanțe au competență generală în ceea ce privește măsurile asigurătorii sau corective necesare, fie pentru a preveni un prejudiciu iminent, fie pentru a pune capăt unei situații în mod manifest ilicite.

În general, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie.

2.2 Principalele condiții

Adoptarea unor astfel de măsuri de către instanță se supune unor condiții de necesitate sau de urgență, care sunt la latitudinea instanței.

În cazul în care un creditor solicită autorizația de a pune sechestru pe active, instanța trebuie să verifice, în funcție de documentele și explicațiile furnizate, în ce măsură creanța este întemeiată cel puțin în principiu.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Măsurile provizorii se pot referi la toate bunurile mobile deținute de o persoană. Doar anumite bunuri considerate indispensabile în viața de zi cu zi nu pot fi puse sub sechestru prin lege. A se vedea și secțiunea [Cum se execută o hotărâre judecătorească - Luxemburg](#).

Legea luxemburgheză permite sechestrul asigurător asupra salariilor și remunerațiilor unei persoane, inclusiv asupra veniturilor alternative (pensii, rente etc...). Cu toate acestea, o parte din venituri, și anume suma prezumată indispensabilă pentru cheltuielile de zi cu zi, nu poate fi pusă sub sechestru.

În schimb, nu este posibil sechestrul asigurător asupra bunurilor imobile. Executarea silită imobiliară poate avea loc doar în temeiul unei hotărâri judecătorești cu autoritate de lucru judecat.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

În majoritatea cazurilor, instanța care dispune măsura stabilește totodată și efectele sale. Aceasta poate, în acest mod, să limiteze în timp efectele ordonanței sau să vizeze doar anumite bunuri sau acte.

În cazul unui sechestru autorizat de instanță la cererea ex parte a uneia dintre părți, legea prevede termene fixe pentru prezentarea în fața instanței a unei cereri de validare. În cazul în care validarea nu este solicitată în acest termen, sechestrul este nul de drept.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Potrivit legii, măsurile provizorii sunt cele care îi permit instanței să soluționeze temporar un litigiu între mai multe părți în așteptarea unei soluții definitive în cadrul unei proceduri de fond.

Conform definiției Curții de Justiție a Uniunii Europene, este vorba de măsuri „care au ca scop menținerea unei situații de facto sau de jure pentru a proteja drepturile ale căror recunoaștere este solicitată din partea instanței care are competență pe fond”.

Aceste măsuri pot fi adoptate și pentru a împiedica înrăutățirea unei situații.

În practică, aceste măsuri îi permit unui creditor să se protejeze împotriva riscului de neplată, prin recurgerea la două soluții: fie prin declararea caracterului inalienabil al bunurilor debitorului, fie prin constituirea unor garanții reale care îi conferă creditorului dreptul de a-și recupera datoria (ius persecuendi) în cazul în care bunurile își schimbă proprietarul.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Se poate introduce o cale de atac împotriva unei ordonanțe președințiale cu dezbateri contradictorii. Termenul de introducere a căii de atac este însă doar de 15 zile de la notificarea hotărârii.

Nu se poate introduce o cale de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanță ca urmare a unei cereri ex parte. Partea care consideră că măsura a fost adoptată pe nedrept se poate adresa instanței competente să se pronunțe prin ordonanță președințială pentru a-i solicita adoptarea unei noi măsuri asigurătorii de suspendare a efectelor măsurii dispuse de către instanța care s-a pronunțat ca urmare a cererii ex parte.

Linkuri relevante

<http://www.legilux.lu/>

Ultima actualizare: 31/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.